

במידורן בית-המישפט המחוזי בבאר-שבע, ניצב ביום הראשון שעבר הנאשם באונס, רפי אטיאס. הוא עמד כך במשך שעה ארוכה וחיכה למישפט, בעקבות תלונתה של גילה.

מאחרי הסורגים

של אטיאס, שטען בלהט: "לדעתי, עדותה של ז'וסיאן תומכת גם בעדות הנאשם. בין הנאשם ובין המתלוננת נרקמו יחסים אינטימיים מיוחדים. עובדה היא כי הם ישבו בערב המיקרה ביחד, שתו ואף רקדו ביחד, ולפני שנפרדו מהעדה, ליד ביתה של המתלוננת, הם הסתודרו כזוג נאהבים. אם בית-המישפט יראה את כל מערכת היחסים, הוא יכול להבין את הרקע. הנסיבות אינן נסיבות של אנס שאורב לקורבנו בחשכת הלילה. אני יכול להסביר גם מדוע הוא סטר למתלוננת.

"מסתבר שכאשר הם נפרדו, לפני כארבע שנים, נודע לנאשם מברידודו, כי גם הוא קיים יחסים עם המתלוננת. בן-הדוד אמר לו אז כי הוא פרייר, האשם מסביר, כי כאשר שוחח עם המתלוננת באותו הלילה הוא היה שתוי. קינאתו הישנה התעוררה בליבו מחדש וכאשר הכחישה כי קיימה יחסים עם בן-דודו הוא התלהט, וסטר לה."

עורך-דין לידסקי ביקש לשחרר את החשוד בערבות. השופט, דן כהן, הסתמך על פסקי-דין של בית-המישפט העליון, שבהם נקבע כי בעבירות של אינוס ומעשים מגוונים ככוח, כל אימת שיש ראיות לכאוריה בידי המדינה, יש לעצור את הנאשם עד תום ההליכים נגדו. לפיכך הורה השופט לעצור את רפי אטיאס עד למישפט. אז יצטרפו השופטים לקבוע, האם אנס רפי אטיאס את מי שהיתה חברתו, או ששכב איתה מרצונה החופשי.

יאירה יסמין

בעלה. האמת התגלתה לה רק באולם בית-המישפט, אולם היא לא נטוה מהגנה עליו. השוטרים, שליוו את רפי אטיאס, הירשו לו להירגע מרגע-יחפוש מעטים במיזנוג, בחברת אשתו הצרפתייה.

ישאר לי בלב לכל הזמן. עכשיו אני לא יודעת מי ירצה להתחתן איתי, אולי אסע לחוץ-לארץ. אני שמחה שהלכתי להתלונן במישטרה. אני חושבת שכל בחורה שנאלצת צריכה ללכת למישטרה, אחרת לא ייפסקו המיקרים האלה. אני יודעת על הרבה, אולי עשרות בחורות באשדוד, שנאנסו והן מפורות ללכת למישטרה.

"אני חושבת ללכת כאן עד הסוף. אם עושים לי תרגילים, אני לא שוכחת את זה אף פעם, ועכשיו אני מפרדת להיות עם גבר, אפילו טרמפ לא אקח יותר. למה זה קרה לי אני לא יודעת. כל המישפחה שלי בסדר, שבע האחיות שלי נשואות, אני היחידה גרושה, וזה קשה. ההורים שלי חולים מאד ואני לא מעוניינת לבקש עזרה מאף אחד. אין לי גם כסף לשכור עורך-דין, אבל אני אלך כאן עד הסוף."

קינאה

ישנה

בדין על המשך מעצרו של רפי אטיאס ביקש התובע, שמואל זילברמן, סגן בכיר ראשון לפרקליט המחוז, לעצור אותו עד תום ההליכים. בהמשך הישיבה פרץ ויכוח קולני בין התובע לבין עורך-דין לידסקי, באיכווחו

אביב, לחפש עורך-דין טוב. היה כבר ערב, הלכנו באחד הרחובות וראיתי איש זקן עם כיפה עומד על מירפסת. שאלתי אותו, אם הוא מכיר עורך-דין טוב והוא המליץ בפני על צבי לידסקי. נסעתי אליו מייד.

"למחרת היום נסענו כולנו לבקר את בעלי בבית-החולים ברחובות. הוא סובל מלחץ דם גבוה, ואחרי שנעצר היה צורך לאשפו אותו. בעלי אמר לעורך-דין, שהוא רוצה ללכת מייד למישטרה ולנקות את עצמו. למחרת עצרו אותו לשבעה ימים. עכשיו אני לא יודעת מה יהיה איתי ועם הילדים. יכולים לזרוק את בעלי מהעבודה. אני לא עובדת ואני לא יודעת מאיפה אקח כסף בשביל לתת אוכל לשני הילדים הקטנים שלנו. רק אלוהים יודע מה יהיה." גילה נכנסה לדיכאון מאז אותו לילה גדוש אירועים. היא אינה מעוניינת לראות איש. היא מסתגרת בדירתה הקטנה ואינה הולכת לעבודתה בבית-חולים.

"אשדוד היא עיר קטנה," סיפרה גילה, "כולם מלכלכים כאן על כולם. לגרושה כמוני החיים יכולים להיות קשים מאד." היא עלתה לארץ בגיל 15, למדה בבית-ספר לאחיות אך לא סיימה את הלימודים.

אותה שוב, אם הוא אנס אותה והיא ענתה לי שהוא הרג אותה במכות, והראתה לי את הפנים שלה. היא היתה חיוורת והלחי הימני שלה אדום עם סימני כף-יד.

"רציתי לשאול אותה עוד משהו, אבל היא הפסיקה אותי ושאלה: "את באה איתי למישטרה או שאני אלך לבד?" עניתי לה שאבוא איתה בתנאי שתספר לי קודם מה קרה לה. היא סיפרה לי שכבר במכונית אמר לה רפי שהוא רוצה לשוחח איתה. הוא הדליק את המנוע ונסע עד איזור י"א, ליד הקאונטרי קלאב באשדוד, ואיך שהוא עצר את הרכב הוא נתן לה סטירה. היא בכתה וביקשה ממנו שלא יגע בה, לפחות בשביל הבת שלה, ואשתו, והילדים שלו. ואז הוא ענה לה, שאין לו עוד אשה וילדים ולה אין בת.

"היא התחננה אליו ושוב אמרה לו שאם יגע בה היא תתאבד, ואז הוא אמר לה שאם היא רוצה, הם יתאבדו ביחד. אז נתן לה עוד סטירות-לחי וקילל אותה. הוא התפשט במכונית, והיא הורידה את החולצה ואת החזייה. אז היא ידעה שתשכב איתו ועשתה כמה הכנות נפשיות והם שכבו." רפי אטיאס הוא בן למישפחה מכובדת,

האשה החוקית

שימחה, שהיא אשתו הרביעית של רפי אטיאס, החליטה לעמוד לצד בעלה לאורך כל הדרך. שימחה לא ידעה כלל במה מואשם

שעלתה לארץ ממרוקו. רפי התחתן בפעם הראשונה בהיותו בן 16, אך התגרש אחרי שנה וחצי ועלה עם מישפחתו לישראל. אביו של רפי גידל את נכדתו לבד, עד שבגרה.

רק אלוהים

יודע

מיידי עם בואו לארץ התחיל רפי לעבוד כבניין בנמל אשדוד. תוך זמן קצר עלה בדרגה, היה ראש קבוצה, מנהל רכבת, מנופאי ואת. לפני שנתיים הגיש את מועמדותו לוועד התיפעול של פועלי הנמל ונבחר כמזכיר. בעת עבודתו בנמל הספיק להתחתן ולהתגרש עוד פעמיים. לפני כ-11 שנה הכיר את שימחה, עולה חדשה מצרפת, ואחרי שיצאו חמש שנים, נישאו.

לשימחה נודע על המיקרה למחרת היום, כאשר התדפקו שוטרים על דלת ביתה ועצרו את בעלה. עד ליום הגשת כתבי האישום לא ידעה האשה במה מאשימים את בעלה, אך עתה, היא מוכנה ללכת איתו לאורך כל הדרך.

"הסתובבתי כמו משוגעת מהרגע שהוא נעצר," סיפרה האשה כשדמעות זולגות מעיניה היפות. "לא ידעתי מה לעשות, אז נסעתי עם שני חברים של בעלי לתל-